

ระเบียบมหาวิทยาลัยบูรพา
ว่าด้วยข้อกำหนดและแนวทางการดำเนินการด้านจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์
พ.ศ. ๒๕๖๕

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงหลักเกณฑ์เกี่ยวกับข้อกำหนดและแนวทางการดำเนินการด้านจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๑ (๙) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. ๒๕๕๐ ประกอบกับมติคณะกรรมการบริหารการวิจัยและนวัตกรรม ในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๒๙ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๔ สภามหาวิทยาลัยบูรพา ในการประชุม ครั้งที่ ๑/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๒ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๕ จึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบมหาวิทยาลัยบูรพา ว่าด้วยข้อกำหนดและแนวทางการดำเนินการด้านจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ พ.ศ. ๒๕๖๕”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป
บรรดาระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งอื่นใดที่ขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบมหาวิทยาลัยบูรพา ว่าด้วยข้อกำหนดและแนวทางการดำเนินการด้านจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ พ.ศ. ๒๕๖๒

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยบูรพา

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยบูรพา

“การวิจัยในมนุษย์” หมายความว่า กระบวนการศึกษาวิจัยอย่างเป็นระบบเพื่อให้ได้ซึ่งความรู้ที่เกิดจากการกระทำต่อบุคคลทั้งโดยตรงและโดยอ้อม รวมทั้งเวชระเบียน ฐานข้อมูล วัสดุสิ่งตรวจ น้ำคัดหลั่ง เนื้อเยื่อ หรือสารพันธุกรรมใดที่ได้จากร่างกายของบุคคลที่อาจระบุถึงได้ การศึกษาวิจัยต่อเซลล์หรือส่วนประกอบของเซลล์ ของมนุษย์ ตัวอ่อนที่มีเซลล์หรือส่วนประกอบของเซลล์ของมนุษย์รวมอยู่ด้วย และให้หมายความรวมถึง การสอบถาม การสัมภาษณ์ทางสังคมศาสตร์ การทดลองเภสัชภัณฑ์ เครื่องมือแพทย์ การศึกษาธรรมชาติของโรค การส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันโรค การศึกษาทางสรีรวิทยา ชีวเคมี พยาธิวิทยา การตอบสนองต่อการรักษา ทางด้านกายเคมี จิตวิทยาที่กระทำต่อบุคคล หรือกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

“คณะกรรมการบริหารการวิจัยและนวัตกรรม” หมายความว่า คณะกรรมการบริหารการวิจัยและนวัตกรรม มหาวิทยาลัยบูรพา ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยบูรพา ว่าด้วยการศึกษาวิจัยและนวัตกรรม

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา

“กรรมการสมทบ” หมายความว่า บุคคลที่ได้รับแต่งตั้งให้ร่วมเป็นคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา ที่ปฏิบัติหน้าที่เป็นครั้งคราวตามที่ประธานคณะกรรมการร้องขอ

“ที่ปรึกษาอิสระ” หมายความว่า ผู้เชี่ยวชาญในประเด็นที่เกี่ยวข้องในสาขาวิชานั้น ๆ โดยไม่มีส่วนได้ส่วนเสียกับผู้วิจัยในโครงการวิจัยนั้น ๆ ปฏิบัติหน้าที่เป็นครั้งคราวตามที่ประธานคณะกรรมการร้องขอ

“ประธานคณะกรรมการ” หมายความว่า บุคคลที่ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นประธานคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา

“วิธีดำเนินการมาตรฐาน” หมายความว่า เอกสารที่แสดงขั้นตอนการดำเนินงานของคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา ที่สอดคล้องกับจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ตามมาตรฐานสากล และแนวทางปฏิบัติจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ของประเทศไทย ตามแนวทางจริยธรรมการทำวิจัยในคนในประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ หรือกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

“โครงการวิจัย” หมายความว่า โครงการวิจัยที่ยื่นเสนอขอรับรองด้านจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์จากคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา

“สถานที่วิจัย” หมายความว่า สถานที่ซึ่งมีการดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับโครงการวิจัย

“ผู้วิจัย” หมายความว่า ผู้ที่มีความประสงค์ขอรับการรับรองด้านจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์จากคณะกรรมการ ซึ่งเป็นผู้วิจัยหลักหรือหัวหน้าโครงการวิจัย หรือผู้ร่วมวิจัยที่ได้รับมอบหมายให้ยื่นโครงการวิจัย และให้หมายความรวมถึงหัวหน้าคณะผู้วิจัยที่มีอำนาจควบคุมและกำกับโครงการวิจัยในมนุษย์นั้น

“ผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย” หมายความว่า อาสาสมัครหรือกลุ่มตัวอย่างที่เข้าร่วมโครงการวิจัยในมนุษย์

“ผู้ให้ทุนวิจัย” หมายความว่า บุคคลหรือนิติบุคคลซึ่งเป็นผู้ให้ทุนสนับสนุนโครงการวิจัย

“งานมาตรฐาน” หมายความว่า งานมาตรฐานและจริยธรรมในการวิจัย กองบริหารการวิจัย และนวัตกรรม

ข้อ ๕ ให้อธิการบดีรักษาการตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจออกประกาศ คำสั่ง หลักเกณฑ์ และแนวปฏิบัติต่าง ๆ เพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามระเบียบนี้

ในกรณีที่มีปัญหาในการปฏิบัติตามระเบียบนี้ ให้คณะกรรมการบริหารการวิจัยและนวัตกรรมเป็นผู้เสนอความเห็นต่ออธิการบดีเพื่อวินิจฉัย และการวินิจฉัยของอธิการบดีถือเป็นที่สุด

หมวด ๑

คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

ข้อ ๖ ให้มีคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์แต่ละกลุ่มสาขาวิชาที่มีจำนวนไม่น้อยกว่า ๗ คน แต่ไม่เกิน ๑๕ คน ซึ่งแต่งตั้งโดยอธิการบดี โดยการเสนอของคณะกรรมการบริหารการวิจัย และนวัตกรรม ประกอบด้วย

(๑) คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ กลุ่มสาขาวิชาทางด้านคลินิก/
วิทยาศาสตร์สุขภาพ/ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

(ก) แพทย์ จำนวนอย่างน้อย ๑ คน

(ข) นักจิตวิทยา/ จิตแพทย์ หรือผู้ที่มีคุณสมบัติหรือประสบการณ์เทียบเคียง จำนวน
อย่างน้อย ๑ คน

(ค) ผู้ที่อยู่ในสาขาวิชาชีพ/ วิชาการสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ หรือวิทยาศาสตร์การแพทย์
หรือ ผู้ที่มีคุณวุฒิหรือประสบการณ์เทียบเคียง จำนวนอย่างน้อย ๑ คน

(ง) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านกฎหมายหรือเทียบเท่า จำนวนอย่างน้อย ๑ คน

(จ) ผู้ที่ไม่อยู่ในสาขาวิชาชีพ/ วิชาการตาม (ค) จำนวนอย่างน้อย ๑ คน

(ฉ) ผู้เชี่ยวชาญสาขาสังคมศาสตร์/ พฤติกรรมศาสตร์/ มนุษยศาสตร์ จำนวนอย่างน้อย
๑ คน

(ช) บุคคลภายนอกมหาวิทยาลัย และ/ หรือผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยที่ไม่ใช่คณาจารย์
จำนวนอย่างน้อย ๑ คน

(๒) คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ กลุ่มสาขาวิชาทางด้านสังคมศาสตร์
และมนุษยศาสตร์

(ก) ผู้เชี่ยวชาญสาขาสังคมศาสตร์/ พฤติกรรมศาสตร์/ มนุษยศาสตร์ จำนวนอย่างน้อย
๑ คน

(ข) นักจิตวิทยา/ จิตแพทย์ หรือผู้ที่มีคุณสมบัติหรือประสบการณ์เทียบเคียง จำนวน
อย่างน้อย ๑ คน

(ค) ผู้ที่ไม่อยู่ในสาขาวิชาชีพ/ วิชาการสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ หรือวิทยาศาสตร์
การแพทย์ จำนวนอย่างน้อย ๑ คน

(ง) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านกฎหมายหรือเทียบเท่า จำนวนอย่างน้อย ๑ คน

(จ) บุคคลภายนอกมหาวิทยาลัย และ/ หรือผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยที่ไม่ใช่คณาจารย์
จำนวนอย่างน้อย ๑ คน

คณะกรรมการตาม (๑) และ (๒) ต้องมีพื้นฐานความรู้ที่หลากหลาย เพื่อส่งเสริมให้การพิจารณา
โครงการวิจัยมีความสมบูรณ์และเหมาะสม และต้องประกอบด้วยเพศชายและเพศหญิง รวมถึงควรประกอบด้วย
หลายกลุ่มอายุ

ข้อ ๗ ให้อธิการบดีแต่งตั้งกรรมการตามข้อ ๖ (๑) และ (๒) เป็นประธานคณะกรรมการ
รองประธานคณะกรรมการ และเลขานุการจำนวน ๒ คน

ให้อธิการบดีแต่งตั้งผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยเป็นผู้ช่วยเลขานุการจำนวนไม่เกิน ๒ คน

ข้อ ๘ ในกรณีที่มีความจำเป็นและต้องการคำปรึกษาจากผู้เชี่ยวชาญเฉพาะ ให้ประธาน
คณะกรรมการตามข้อ ๖ (๑) หรือ (๒) จัดให้มีกรรมการสมทบหรือที่ปรึกษาอิสระ ทำหน้าที่ให้คำปรึกษา
คณะกรรมการ สำหรับโครงการวิจัยที่มีความซับซ้อนและต้องการความเห็นจากผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน

ข้อ ๙ ในการพิจารณาโครงการวิจัยเกี่ยวกับจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ สามารถตั้งคณะกรรมการ ได้มากกว่า ๑ กลุ่มสาขาวิชาตามความจำเป็นโดยต้องดำเนินการให้เป็นไปตามวิธีดำเนินการมาตรฐานจริยธรรม การวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา (Standard Operating Procedures, SOPs)

ข้อ ๑๐ ในการพิจารณาโครงการวิจัยเกี่ยวกับจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ ระดับบัณฑิตศึกษาและ ระดับปริญญาตรี คณะกรรมการอาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการกลั่นกรองพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ ระดับบัณฑิตศึกษาและระดับปริญญาตรีเป็นการเฉพาะและเสนอเรื่องเพื่อรับรองจริยธรรมการวิจัยจาก คณะกรรมการ

ข้อ ๑๑ คณะกรรมการ มีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

(๑) เสนอหลักเกณฑ์การพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ และจัดทำเป็นประกาศ ของมหาวิทยาลัย

(๒) ปกป้องศักดิ์ศรี สิทธิ ความปลอดภัย และการรักษาผลประโยชน์ของผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย โดยพิจารณาผลประโยชน์และความจำเป็นของการวิจัยตลอดจนกำกับดูแลให้เป็นไปตามวิธีดำเนินการมาตรฐาน มหาวิทยาลัยบูรพา

(๓) พิจารณาถึงความชอบธรรมด้านจริยธรรม ให้การรับรอง หรือให้การรับรองโดยมีเงื่อนไข หรือไม่รับรอง ทบทวน ยับยั้ง ยกเลิกการให้การรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ในโครงการที่ไม่ปฏิบัติตาม มาตรฐานจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ โดยยึดหลักการปฏิบัติตามแนวทางจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ตาม มาตรฐานสากลและแนวทางปฏิบัติจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ของประเทศไทย แนวทางที่คณะกรรมการกำหนด และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๔) ติดตามประเมินโครงการที่ผ่านการรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ เพื่อกำกับติดตามมิให้ เกิดปัญหาด้านจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ในระหว่างการดำเนินการวิจัย จนสิ้นสุดโครงการ

(๕) ให้คำปรึกษาแก่ผู้วิจัยในการดำเนินการเพื่อขอรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

(๖) ประชาสัมพันธ์และแนะนำให้ความรู้ด้านจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์แก่ผู้วิจัย

(๗) รายงานผลการปฏิบัติงานต่อคณะกรรมการบริหารการวิจัยและนวัตกรรมและอธิการบดีทุกปี

(๘) เสนอแต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงาน เพื่อช่วยปฏิบัติงานในขอบเขตแห่งอำนาจ หน้าที่ตามความจำเป็นและความเหมาะสม

(๙) ปฏิบัติงานอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการบริหารการวิจัยและนวัตกรรมหรืออธิการบดีมอบหมาย

ข้อ ๑๒ คณะกรรมการ มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ ๔ ปี และอาจได้รับการแต่งตั้งใหม่ได้ กรรมการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุด เว้นแต่เป็นความผิดอันได้กระทำโดยประมาท หรือ ความผิดลหุโทษ

(๔) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๖) มีเหตุบกพร่องต่อหน้าที่หรือมีความประพฤติเสื่อมเสียอย่างร้ายแรง และคณะกรรมการบริหารการวิจัยและนวัตกรรมเห็นสมควรให้พ้นจากตำแหน่ง

(๗) คณะกรรมการบริหารการวิจัยและนวัตกรรมเห็นสมควรให้มีการปรับปรุงองค์ประกอบของคณะกรรมการทั้งคณะ เพื่อให้เป็นไปตามวิธีดำเนินการมาตรฐานที่มีการปรับปรุงแก้ไข

กรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ ให้ดำเนินการแต่งตั้งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างภายใน ๓๐ วัน และให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งกรรมการเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของคณะกรรมการ เว้นแต่วาระการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการเหลืออยู่น้อยกว่า ๙๐ วัน จะไม่ดำเนินการให้มีการแต่งตั้งกรรมการแทนก็ได้ ทั้งนี้ จำนวนกรรมการที่เหลืออยู่ต้องเกินกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด เพื่อให้คณะกรรมการประชุมและมีมติได้

ข้อ ๑๓ การประชุมคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการมาประชุมอย่างน้อยกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดในแต่ละกลุ่มสาขาวิชา จึงนับเป็นองค์ประชุมและมีมติได้

ในกรณีที่กรรมการไม่สามารถเข้าประชุมได้ ให้กรรมการสมทบที่มีคุณสมบัติหรืออยู่ในสาขาวิชาเช่นเดียวกับกรรมการที่ไม่สามารถเข้าร่วมประชุมได้เข้าประชุมแทน และนับเป็นองค์ประชุม

ในกรณีที่ประธานคณะกรรมการและรองประธานคณะกรรมการ ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่เป็นประธานในช่วงเวลาหนึ่งได้ ให้ประธานคณะกรรมการของกลุ่มสาขานั้น ประธานประธานคณะกรรมการหรือรองประธานคณะกรรมการของกลุ่มสาขาอื่นมาปฏิบัติหน้าที่แทน โดยให้มีการกำหนดระยะเวลาการมอบหมายการปฏิบัติหน้าที่แทนเป็นลายลักษณ์อักษร ทั้งนี้ การมอบหมายปฏิบัติหน้าที่แทนไม่ควรเป็นเวลานานเกินไป หากเป็นเวลานานให้เป็นไปตามดุลพินิจของอธิการบดี

ในกรณีที่กรรมการและเลขานุการ ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่เป็นเลขานุการในช่วงเวลาหนึ่งได้ ให้ประธานคณะกรรมการของกลุ่มสาขานั้น ประธานเลขานุการของกลุ่มสาขาอื่น หรือกรรมการประจำหรือกรรมการสมทบมาปฏิบัติหน้าที่แทน โดยให้มีการกำหนดระยะเวลาการมอบหมายการปฏิบัติหน้าที่แทนเป็นลายลักษณ์อักษร ทั้งนี้ การมอบหมายปฏิบัติหน้าที่แทนไม่ควรเป็นเวลานานเกินไป หากเป็นเวลานานให้เป็นไปตามดุลพินิจของอธิการบดี

ข้อ ๑๔ การพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ของโครงการวิจัยใดๆ ให้ดำเนินการตามขั้นตอนและแนวทางปฏิบัติตามวิธีดำเนินการมาตรฐานและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๑๕ ให้คณะกรรมการ จัดให้มีการประชุมเพื่อพิจารณาโครงการวิจัยอย่างน้อย ๑ ครั้งต่อเดือน โดยมีกำหนดวันเวลาและสถานที่ในการประชุมที่ชัดเจนแน่นอนและแจ้งให้ทราบล่วงหน้า ในกรณีที่ไม่มีโครงการวิจัยส่งเข้ามาขอรับการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ อาจยกเว้นการประชุมในรอบนั้น แต่หากว่ามีเรื่องที่ต้องพิจารณาแบบเร่งด่วนอาจจัดให้มีการประชุมเพิ่มได้

ข้อ ๑๖ การดำเนินการพิจารณาด้านจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ทุกขั้นตอน รวมทั้งเอกสารที่เกี่ยวข้อง ถือเป็นความลับของทางราชการ คณะกรรมการ กรรมการสมทบ ที่ปรึกษาอิสระ และเจ้าหน้าที่ของงานมาตรฐาน ต้องถือปฏิบัติตามระเบียบว่าด้วยความลับของทางราชการโดยเคร่งครัด

ข้อ ๑๗ โครงการวิจัยที่สามารถขอรับการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ ให้เป็นไปตามวิธีดำเนินการมาตรฐาน

ข้อ ๑๘ ให้งานมาตรฐานทำหน้าที่ประสานงานเกี่ยวกับจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์และอาจมีหน่วยงานเครือข่าย เพื่อสนับสนุนภารกิจของคณะกรรมการ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามวิธีดำเนินการมาตรฐาน โดยให้มีหน้าที่ ดังนี้

- (๑) จัดทำแผนงานและคำขอสนับสนุนงบประมาณประจำปีเสนอต่อคณะกรรมการบริหารการวิจัยและนวัตกรรม
- (๒) รับผิดชอบระบบสารบรรณ ระบบจัดเก็บและสืบค้นโครงการวิจัย ทะเบียนประวัติคณะกรรมการ และเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมด
- (๓) จัดประชุม จัดเตรียมเอกสารประกอบการประชุมและรายงานการประชุม
- (๔) จัดอบรมคณะกรรมการ ผู้วิจัย ผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย นิสิตในมหาวิทยาลัย และประชาชนทั่วไป เกี่ยวกับจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
- (๕) จัดทำรายงานประจำปี เสนอต่อคณะกรรมการบริหารการวิจัยและนวัตกรรม อธิการบดีและเผยแพร่ต่อสาธารณชน
- (๖) รับเรื่องร้องเรียนที่เกี่ยวข้องกับจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา
- (๗) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

หมวด ๒

การติดตามประเมินผลโครงการวิจัย

ข้อ ๑๙ โครงการวิจัยที่ผ่านการรับรองจากคณะกรรมการ ถือเป็นความรับผิดชอบของคณะกรรมการในการติดตามประเมินผลการดำเนินงานโครงการวิจัยนั้น

ข้อ ๒๐ ประเภทหรือลักษณะของโครงการวิจัยที่คณะกรรมการมีหน้าที่ติดตามประเมินผลให้ เป็นไปตามวิธีดำเนินการมาตรฐาน

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๒๑ บรรดาโครงการวิจัยในมนุษย์หรือการดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับโครงการดังกล่าว ที่ได้ดำเนินการอยู่ในวันก่อนวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ ให้ดำเนินการต่อไปตามระเบียบที่ใช้บังคับอยู่เดิม จนกว่าจะดำเนินการแล้วเสร็จ

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๕

(รองศาสตราจารย์สุมนต์ สกลไชย)

นายกสภามหาวิทยาลัยบูรพา

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้ระเบียบฉบับนี้ คือ เพื่อให้มีการดำเนินการวิจัยอย่างมีจริยธรรม และเป็นการส่งเสริมการเคารพสิทธิความเป็นมนุษย์ ความปลอดภัย และความยุติธรรมของผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย ให้สอดคล้องกับแนวทางจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ของประเทศและนานาชาติ จึงจำเป็นต้องออกระเบียบนี้